

درآمدی انتقادی بر نقش یادگیری الکترونیکی در یادگیری

راهله حسین زاده^۱ ، مهدی محمودی^۲ ، عارف حسین پوری^۳

^۱ کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور خوی(نویسنده مسئول)

^۲ استادیار دانشگاه پیام نور

^۳ کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه خوارزمی تهران

rahelehhosseinzadeh97@gmail.com

چکیده

این مقاله با هدف بررسی درآمدی بر نقش یادگیری الکترونیکی در یادگیری انجام گرفته است. در هزاره ۹ سوم که افراد با مسائل متعدد، متنوع و پیچیده رو به رو هستند و امکان تسلط بر اطلاعاتی که به طور روزافروز در حال تولید و انباسته شدن هستند، وجود ندارد، داشتن مهارت تفکر انتقادی برای سنجش نتایج امور و تصمیم گیری درباره ی آنها بر اساس شواهد، ضرورتی اجتناب ناپذیر است. با توجه به پیشرفت فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی و ایجاد تعاملات گستردۀ در بین جوامع، پیچیدگی شرایط زندگی و تعدد و تنوع منابع و دیدگاه های اطلاعاتی در موضوعات مختلفی که در دنیای امروز با آن ها مواجه هستیم، داشتن توانایی تحلیل و نقد موقعیت ها و تصمیم گیری مناسب در برخورد با آن ها از ضرورت هایی است که نسبت به گذشته هر چه بیشتر احساس می شود و لازم است تا حوزه تعلیم و تربیت به طور جدی تری به آن بپردازد. در این راستا می توان از نوآوری های مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات در عرصه یاددهی – یادگیری استفاده راهبردی به عمل آورد. در دنیای امروز سواد خواندن و نوشتن و دانستن اصول علوم مختلف، سهم کوچکی از سواد علمی را شامل می شود. طوری که آگاهی از منابع اطلاعات و ورود به آن ها، تجزیه و تحلیل، ترکیب، نقد و انتخاب دانش و اطلاعات به منظور تولید اطلاعات مهم تر از ذخیره اطلاعات موجود ارزیابی می شود یکی از عواملی که می تواند، باعث موفقیت یا شکست در استفاده از آموزش الکترونیکی شود، آمادگی دانشجویان برای حضور در دوره های آموزش الکترونیکی است.

واژه های کلیدی: یادگیری، یادگیری الکترونیکی، فناوری های نوین، تفکر انتقادی

در طی چند سال اخیر، پیشرفت‌های قابل توجهی در فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی به وجود آمده است. با افزایش استفاده از فناوری‌های مدرن ارتباطی، واژه‌های جدیدی چون یادگیری الکترونیکی متولد شد. یادگیری الکترونیکی، بهره‌گیری از فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی مانند اینترنت و نظامهای چند رسانه‌ای و فراسانه‌ای برای بهبود کیفیت یادگیری از طریق تسهیل دسترسی به منابع و خدمات آموزشی و فراهم کردن ساز و کارهایی چون تعامل و مشارکت از راه دور است.

قابلیت یادگیری در هر زمان و هر مکان که از خصوصیات یادگیری الکترونیکی است، با پیشرفت فناوری بی‌سیم و یادگیری سیار (در حال حرکت) به واقعیت پیوسته است. بهره‌گیری از این رویکردها و نظریه‌ها به فعالیت‌های یادگیری در فرایند یادگیری سیار جهت داده و به تربیت نیروی انسانی مناسب با عصر دانش و اطلاعات می‌انجامد.^[۱]

روش‌های آموزش در چند دهه اخیر دست خوش تغییر و تحولات فراوانی شده است. گذر از سیستم‌های قدیمی آموزش به روش‌های نوین آموزش، دغدغه‌های بسیاری از استدان و دانشجویان بوده است. در این بین یادگیری الکترونیکی به عنوان گسترش شبکه‌ی اینترنت بسیار مورد توجه قرار گرفته است. علت اصلی این توجه این امکان ارتباط با یکدیگر و کاهش بعضی هزینه‌ها (علیرغم نیاز به بعضی هزینه‌ها و بسترها خاص) می‌باشد. در مرحله رشد و آزمایش یادگیری الکترونیکی در دهه ۱۹۹۰، دانشگاه‌ها و مؤسسات عمومی و خصوصی، تحت تأثیر فروشنده‌گان مدیریت یادگیری فناوری قرار داشتند، بر اساس ابتکارات اولیه آن‌ها، مدل یادگیری الکترونیکی از سه عنصر تشکیل می‌شد: خدمات به مشتری (فراگیر) محظوظ و فناوری. زیرا با تداوم توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات) تمرکز اولیه بر کاربرد فناوری برای ایجاد محیط‌های یادگیری مجازی راحت برای فراگیران بود که بتوانند در هر زمان و مکان به آن دسترسی داشته باشند. در آن موقع طراحی آموزشی (توسعه و تدوین محظوظ) و تعلم آموزشگران و فراگیران در زمینه آموزش و یادگیری الکترونیکی کمتر مورد توجه قرار گرفت. بسیاری از آموزشگران و فروشنده‌گان فناوری بر این باور بودند که یادگیری الکترونیکی یعنی انتقال محظوظ یادگیری سنتی از طریق اینترنت. مبانی نظری به عنوان زیربنای تدریس و یادگیری بیانگر ارزشها و عقاید مربوط به یک تجربه‌ی آموزشی است. ما از طریق درک و روش نمودن عناصر نظری که یک تجربه‌ی آموزشی است، می‌توانیم آرمان هایی را که سعی در تحقق آن‌ها داریم، به نمایش درآوریم. هنگامی که قصد داریم تا فناوری‌های ارتباطی جدیدی را مورد استفاده قرار داده و از ظرفیت‌های بالقوه آن در جهت تغییر فعالیت‌های تدریس و یادگیری بهره ببریم. می‌بایست حتماً نسبت به آرمان‌های خود آگاهی داشته و آن‌ها را به طور شفاف مطرح سازیم. اگر چه یادگیری الکترونیکی به عنوان سردمدار تغییر و تحول در آموزش عالی مطرح شده است، اما خود نیازمند هدف و مقصدی مشخص تغییر و تحول در آموزش عالی مطرح شده است، اما خود نیازمند هدف و مقصدی مشخص است. اما در این قسمت سعی داریم تا هدفی مشخص را برای این منظور به دست آوریم تا بر مبنای آن راهبردی را برای یادگیری الکترونیکی اتخاذ نماییم.^[۲]

یادگیری الکترونیکی

یادگیری الکترونیکی به آن نوع از یادگیری گفته می‌شود که در محیط شبکه به وقوع می‌پیوندد و در آن مجموعه‌ای از فناوری‌های چند رسانه‌ای، فراسانه‌ای و ارتباطات از دور به خدمت گرفته می‌شود. اینترنت محور اساسی تحولی است که یادگیری الکترونیکی را به وجود آورده است یادگیری الکترونیکی یکی از پدیده‌های جهان نوین است که در عصر اطلاعات و در جامعه مبتنی بر دانش پا به عرصه وجود گذاشته است و در پیشینه کوتاه مدت خود از گسترش قابل ملاحظه‌ای برخوردار بوده است.

یادگیری الکترونیکی از دیدگاه فلسفی مبتنی بر پارادایم سازگاری است و به اعتقاد برخی از متخصصان، مهم ترین فناوری است که می‌تواند رویکردهای جدید آموزش و یادگیری را مورد حمایت قرار دهد. یادگیری الکترونیکی روش‌های تدریس را متحول ساخته و در تکمیل چرخه یادگیری نقش به سزایی داشته است.

چنانچه بپذیریم که تعامل نقش اساسی و مهمی در فرایند تدریس و یادگیری دارد، یادگیری الکترونیکی با بهره‌گیری از فناوری‌های نوظهور، تعاملات گسترده‌ای را برای دسترسی به اطلاعات وسیع و نیز برقراری انواع ارتباط فراهم می‌سازد. امکانی که در فرایند سنتی یادگیری به صورت بسیار محدود و ناچیزی وجود داشته است. یادگیری زمانی اتفاق می‌افتد که فعالیت‌های یاددهی -یادگیری در یک شرایط تعاملی بین شرکت کنندگان در محیط‌های یادگیری و مجموعه ابزار و امکانات آن صورت پذیرد.^[۳]

معادل اصطلاحی دیگر برای این نام عبارت از یادگیری بر پایه فناوری که همان فناوری اطلاعات می‌باشد. در این روش تنوع بیشتری از فرایندها، نرم افزارها، کلاس‌های مجازی، همکاری‌های دیجیتالی، استفاده می‌شود که در کنار سایر ابزارها و فناوری‌ها، استفاده از فناوری‌های اطلاعاتی نیز مورد تأکید و توجه است.^[۴]

یادگیری

تحولات و دگرگونی‌هایی که در زندگی بشر رخ داده است، به دلیل آموزش و یادگیری می‌باشد. شکی نیست که اهمیت یادگیری در رشد آدمی، بسی فراتر از چشم انداز اندیشه‌های اوست. چون محیط زندگی آدمی همواره در معرض تغییر است، انسان برای غلبه براین دگرگونی‌ها ناچار است یاد بگیرد. یادگیری فرآیندی است که در آن رفتارها و پندارهای افراد تغییر می‌یابد و به گونه‌ای دیگر می‌اندیشند و عمل می‌کنند و هنگامی تحقق می‌یابد که تغییر در رفتارها و عملکرد افراد مشاهده شود.^[۵]

آموزش و یادگیری با بهره‌گیری از رویکرد یادگیری الکترونیکی

باورود به عصر اطلاعات، نهاد آموزش از نخستین نهادهایی است که دستخوش تغییرات اساسی شده است. فرآگیر شدن استفاده از اینترنت و تکنولوژی‌های نوین، افزایش اهمیت منابع انسانی و نیازها، پدید آمدن روشها و ابزارهای مختلف برای محیط‌های علمی و کسب وکار، چالش‌های متعددی درزمنیه‌ی روشهای آموزش به وجود آورده است. آموزش الکترونیکی به عنوان پارادایمی جدید، این حوزه را متحول ساخته است. با توجه به قابلیتهای بسیار بالای این سیستم آموزشی و حجم عظیم تقاضا برای آموزش و ناتوانی نظام آموزشی کنونی درپاسخگویی به آن، در باب ضرورت به کارگیری و اهمیت آموزش الکترونیکی تردیدی وجود ندارد. آموزش‌های الکترونیکی از روشهای آموزشی نوینی است که در حال حاضر مورد توجه بسیاری از موسسات علمی و سازمانها قرار گرفته است. این نوع آموزشها در حقیقت کمبودها و کاستیهای روشهای آموزش سنتی را به نوعی برطرف کرده است و مزایا و فواید زیادی را برای موسسات علمی و سازمانها به ارمغان آورده است.^[۶]

پرورش تفکر انتقادی در محیط‌های یادگیری الکترونیکی

تقویت تفکر انتقادی در محیط‌های آموزشی می‌تواند با تقویت چهار حیطه عمدۀ از جمله خلاقیت، زبان، تصمیم‌گیری و تقویت قوای فراشناختی همراه شود. عواملی که در تقویت تفکر انتقادی در آموزش مجازی مؤثر است مشارکت و همراهی اعضای گروه با یکدیگر است که در این زمینه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

تحلیل مباحث و ارائه ایده‌ها و نظرات متفاوت
ارائه ایده‌های مخالف و مباحثه پیرامون آن

ادامه مباحث تا حل کامل مشکل و مشارکت فعال دانشجو در یادگیری خود، ارائه تکالیف و نتایج پژوهش‌ها به یکدیگر

استفاده از نقشه شناختی یکدیگر، استفاده از فلوچارت ها و اشکال مختلف یادگیری که می‌تواند یادگیری عمیق را تشویق نماید

عوامل مؤثر بر تداوم تحصیل فراگیر دریادگیری الکترونیکی

در سال‌های اخیر، در سراسر دنیا استفاده از فناوریهای ارتباطی به خصوص شبکه جهان گستر وب، برای آموزش به طور فزاینده‌ای رو به گسترش است. فناوریهای جدید، آموزش و یادگیری را در دانشگاهها دگرگون ساخته و دانشگاههای بسیاری را بر آن داشته است که از این شیوه نوین آموزشی به جای روش آموزش سنتی یا به صورت همگام با آموزش سنتی یعنی دارای سطحی از ارتباط چهره به چهره با سایر دانشجویان استفاده کنند. در واقع یادگیری الکترونیکی نقش مؤثری بر توسعه فرایند آموزشی دانشگاهها ایفا می‌کند. یادگیری مبتنی بر وب، آموزش برخط (Online)، محیط یادگیری مجازی و یادگیری مبتنی بر کامپیوتر، متراffهای معروف یادگیری الکترونیکی هستند. از آنجا که دستیابی به موفقیت در روش یادگیری الکترونیکی به رضایت یادگیرنده و تمایل او به ادامه تحصیل بستگی دارد، عوامل زمینهای مؤثر بر تداوم تحصیل در آموزش الکترونیکی اهمیت می‌یابد. بررسی رضایت و سطح حضور یادگیرنده و همچنین سودمندی استفاده از تکنولوژیهای نوین در آموزش از دور و یافتن روابط اساسی بین آنها نقش بسزایی در برنامه‌ریزیهای آینده دانشگاهها و مؤسسات آموزشی از دور دارد. از آنجا که رضایت از یادگیری الکترونیکی باعث افزایش تمایل یادگیرنده به استفاده مجدد از روش آموزش الکترونیکی در آینده می‌شود. در یادگیری الکترونیکی به عنوان یک روش آموزشی مدرن، رضایت یادگیرنده یک عامل مهم در موفقیت روش می‌باشد. و درک رضایت از آموزش الکترونیکی میتواند بر رفتار یادگیرندگان نقش بسزایی داشته باشد. در واقع میتوان گفت یادگیری الکترونیکی مطلوب، تأثیر مثبتی بر یادگیرندگان دارد و میتواند بهره وری دانشجویان را افزایش دهد. و بر عکس یادگیری الکترونیکی نامطلوب، رفتار یادگیرنده را در جهت منفی سوق میدهد. در بررسی مطالعات گذشته، نشان داده شده است که رضایت از روش یادگیری مبتنی بر وب، تمایل یادگیرنده را به استفاده مجدد و ادامه تحصیل با این روش افزایش میدهد. محققان عواملی که در مطالعات پیشین بیشتر به آنها پرداخته شده و در اکثر مطالعات بر آن‌ها تأکید شده است را مدنظر قرار داده و مدل تداوم تحصیل در یادگیری الکترونیکی را با عنوان "تمنا" (تکنولوژی، محیط، نگرش و انگیزش) برای توصیف عوامل مؤثر بر تداوم تحصیل فراگیر در یادگیری الکترونیکی ارائه دادند. این مدل ارائه‌دهنده عوامل پیش‌بینی کننده کسب رضایت یادگیرندگان از یادگیری الکترونیکی و در نهایت اشتیاق و تمایل آنان به ادامه تحصیل به روش از راه دور می‌باشد. [۷]

دانشجوی یادگیری الکترونیکی موفق، دارای توانایی تفکر انتقادی است:

تفکر در نتیجه فعالیت تیمی در فرآیند یادگیری و یا محتوای برنامه درسی، از نشانه‌های یادگیری الکترونیکی است. دانشجوی مجازی از طریق سوالات مستقیم تشویق به تفکر می‌شود. همچنین فضای یادگیری باید به گونه‌ای مهیا گردد که اجازه تفکر در جنبه‌های گوناگون یادگیری الکترونیکی مهیا گردد که اجزاء تفکر در جنبه‌های گوناگون یادگیری الکترونیکی را به دهد [۸]. همواره تلاش بر این بوده که فرایند یاددهی - یادگیری به صورت مباحثه‌ای عرضه شود و دانشجویان برای شرکت در بحث و ارایه‌ی نظرمورد تشویق قرار گیرند. نظراتی که آن‌ها مطرح می‌کنند ممکن است شامل آنچه که درباره نحوه استفاده از نرم افزار آموزشی یادگرفته‌اند یا در خصوص نحوه کاربرست مطالب یادگرفته شده در زندگی روزمره باشد که در اینترنت خوانده یا یافته‌اند. بالاخره، و مهم ترین موضوع این است که دانشجوی آموزش الکترونیکی معتقد است، یادگیری با کیفیت بالا می‌تواند در هر زمان و هر مکان اتفاق بیفتد: دانشجوی مجازی باید انعطاف پذیر باشد و تجرب و عقاید جدید را با آغوش باز بپذیرد. اگر دانشجویان به دنبال تجرب آموزشی سنتی باشند در این آموزش مرتبی منع اصلی دانش محسوب

می شود. در حالی که در نظامی غیر سنتی مثل کلاس درس یادگیری الکترونیکی، دانش و معرفت از طریق مشارکت دو گروه یادگیری (مربی و دانشجویان) به اتفاق به وجود می آید.^[۹]

نتیجه‌گیری

یادگیری الکترونیکی یکی از پدیده های جهان نوین است که در عصر اطلاعات و در جامعه مبتنی بر دانش پا به عرصه وجود گذاشته است و در پیشینه کوتاه مدت خود از گسترش قابل ملاحظه ای برخوردار بوده است. یادگیری الکترونیکی روش های تدریس را متحول ساخته و در تکمیل چرخه یادگیری نقش به سزاپی داشته است. آن چه در عصر حاضر باید محور فعالیت نظام های تعلیم و تربیت قرار گیرد، ابداع و به کارگیری روش های به یادسپاری و پردازش اطلاعات در حافظه نیست، بلکه ایجاد مهارت تفکر انتقادی برای گزینش و تحلیل و به کار بستن اطلاعات جهت حل مسائلی است که در زندگی روزمره به وقوع می پیوندد. تفکر انتقادی به عنوان سطحی از تفکر قابل آموزش و پرورش است. در این زمینه کشف فرایندهای شناختی و عاطفی (نگرشی) برای ابداع و به کار بستن راهبردهای منطقی و اصولی لازم و ضروری است. این بررسی حاکی از آن است که توجه به آموزش الکترونیکی می تواند به عنوان یک رویکرد جدید آموزشی پاسخگوی بخشی از نیازهای آموزشی کشور بوده و کیفیت و اثربخشی آموزشی را در برخی حوزه ها یا زمینه ها و مناطق افزایش دهد. نظام آموزش الکترونیکی دارای ابعاد و اجزای پیچیده ای است که کارایی آن مستلزم شناخت دقیق این ابعاد و یک طراحی اولیه مناسب است. استفاده اثربخش از این ابزارهای آموزشی در غنای فرایند یاددهی - یادگیری در دانشگاه ها به راهبرد یادگیری الکترونیکی بستگی دارد. این راهبرد نباید تنها به بهینه ساختن استفاده از فناوری برای ارائه یک سری تسهیلات دانشجویان بسته کند، بلکه با استی موظعات و الزامات آموزشی در عصر اطلاعات را نیز پوشش دهد.

مراجع

- [۱]. بزرگ، راضیه، (۱۳۹۱)، از یادگیری الکترونیکی تا یادگیری سیار، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.
- [۲]. عطaran، محمد. (۱۳۹۱). جهانی شدن، فناوری اطلاعات و تعلیم و تربیت، انتشارات مؤسسه توسعه فناوری آموزش مدارس هوشمند، تهران.
- [۳]Azandaryani H, Seyfipur M. Critic of Interaction in E-learning. The Third Conference on ELearning; ۲۰۰۸ Dec ۲۴; Tehran, Iran. Tehran, Iran: K.N.Toosi University of Technology; ۲۰۰۸. p. ۱-۱۳. [In Persian].
- [۴] Garrison DR, Anderson T. E-learning in the ۲۱st Century. Zaree E, Safaee S, trans. Tehran: Olum va Fonun Publications; ۲۰۰۵. [In Persian]
- [۵]. الونی، سیدمهدي، (۱۳۷۹)، افق های نو در مدیریت دولتی، فصلنامه مدیریت دولتی، شماره ۱۳۷۵
- [۶]. عيسى آبادى، محمد؛ مهدى محمودى و سعيد توسلی نيا، ۱۳۹۶، بهبود فرایند آموزش و یادگیری با بهره گيری از رویکرد یادگیری الکترونیکی، دومین کنگره بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی، تهران، مرکز توانمندسازی مهارت‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه.
- [۷]. کاظمى، آذر، (۱۳۹۳)، ارائه یک مدل پیشنهادی برای توصیف عوامل مؤثر بر تداوم تحصیل فرآگیر در یادگیری الکترونیکی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پژوهشکی، دانشگاه علوم پژوهشکی شیراز، شیراز، ایران.